

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Αθήνα, 6 Μαΐου 1998

Συνάντηση διάρκειας 45 λεπτών είχε σήμερα στις 11.15 π.μ., στο Μέγαρο Μαξίμου, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης με τη Γενική Γραμματέα της Κ.Ε του Κ.Κ.Ε Αλέκα Παπαρήγα. Μετά τη συνάντηση, η κα Παπαρήγα, εξερχόμενη του Μεγάρου Μαξίμου, δήλωσε στους δημοσιογράφους:

“Εκ μέρους του Κ.Κ.Ε. ενημέρωσα για άλλη μια φορά τον Πρωθυπουργό ότι εμείς δεν πρόκειται να στηρίξουμε, ούτε να ανεχθούμε κανένα κυβερνητικό μέτρο και συνολικά την κυβερνητική πολιτική, η οποία υποτάσσεται στα κριτήρια των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των πλουτοκρατών της Ελλάδας και όλης της Ευρώπης, στο όνομα της ΟΝΕ.”

Εμείς έχουμε άλλα κριτήρια, τα οποία κατά τη γνώμη μας και με τη σιγουριά που έχουμε στο ζήτημα αυτό, είναι κριτήρια που υπηρετούν και το συμφέρον της Ελλάδας και ολόκληρης της Ευρώπης.

Κριτήριο για μας είναι πόσο διευρύνονται και βαθαίνουν τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα, η δημοκρατία στους χώρους δουλειάς, πόσο ανεβαίνει το βιοτικό επίπεδο του εργαζόμενου που αυτός φτιάχνει τον πλούτο της χώρας.

Κριτήριο για μας είναι σε ποιόν ανήκει, ποιός κάνει “κουμάντο” στον πλούτο της χώρας.

Κριτήριο για μας είναι, εάν οι διεθνείς διαδικασίες προστατεύουν τα δικαιώματα του κάθε λαού και τα κοινά συμφέροντα των λαών ή προστατεύουν τα συμφέροντα μιας “χούφτας” πλουτοκρατών στην Ευρώπη.

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα κριτήρια θα πορευθούμε. Θα στηρίξουμε, δηλαδή, αγώνες. Θα βοηθήσουμε ευρύτερες συσπειρώσεις και συμπαρατάξεις. Και κυρίως θα προσπαθήσουμε να συνειδητοποιήσει κάτι που πιστεύουμε πως ο λαός το ξέρει, αλλά πρέπει να το καταλάβει ακόμα περισσότερο: Ότι έχει μεγάλη δύναμη στα χέρια του. Όχι μόνο το όπλο του δίκιου, αλλά το όπλο της ενότητας και μπορεί να νικήσει στην πορεία.

Προειδοποιούμε, επίσης, ότι η λιτότητα, οι θυσίες και τα δράματα τα κοινωνικά δεν θα έχουν διάρκεια 540 ημερών, όπως λέει η κυβέρνηση. Αφού περάσουν 540 μέρες και η Ελλάδα ενταχθεί (ας πούμε) στην ΟΝΕ, τότε η επιδίωξη θα είναι για 540 χρόνια βαρβαρότητας.

Ασφαλώς και δεν θα ζήσουμε έτσι στον επόμενο αιώνα. Είμαστε βέβαιοι ότι ο σύνθετος και δύσκολος δρόμος του ενωμένου αγώνα θα κυριαρχήσει, γιατί αυτός όχι μόνο είναι δίκαιος, αλλά τελικά απαιτεί και λιγότερες θυσίες”.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πώς σχολιάζετε την αποκρατικοποίηση του ΟΣΕ, κα Παπαρήγα;

Α.ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Κοιτάξτε να δείτε: Ο ΟΣΕ, αυτή τη στιγμή, μπαίνει στη “λαιμητόμο”. Πρέπει να ξέρετε ότι τα σχέδια είναι τα εξής: Τους μεγάλους δρόμους (να το πω έτσι) τους εμπορικούς και τους διεθνείς που συνδέουν την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη και ενδεχομένως άλλα κέντρα, κυριολεκτικά θα τους ξεπουλήσουν και θα πληρώσουν κατ’ αρχήν οι 2.500 εργαζόμενοι, αλλά και όλος ο ελληνικός λαός. Και μετά θα αφήσουν ένα υπόλοιπο καχεκτικό δίκτυο σιδηροδρομικό στην Ελλάδα, που όλο και θα συρρικνώνεται. Και έτσι οι κάτοικοι που ζουν π.χ. στην Πελοπόννησο ή στα χωριά της Μακεδονίας, οι οποίοι σήμερα εξυπηρετούνται (όπως εξυπηρετούνται) δεν θα έχουν ούτε αυτό το μεταφορικό μέσο. Εμείς πιστεύουμε ότι ο ΟΣΕ στην Ελλάδα μπορεί να γίνει ένα από τα κυρίαρχα μέσα μεταφοράς, επικοινωνίας και συγκοινωνίας. Η Ελλάδα είναι μικρή. Ένα σύγχρονο σιδηροδρομικό δίκτυο μπορεί να ικανοποιήσει και εμπορεύματα και ανθρώπους. Αλλά δεν το θέλουν αυτό. Ό,τι παράγει κέρδος, θα το πουλήσουν. Ό,τι έχει κοινωνικό κόστος, θα το συρρικνώσουν. Λοιπόν, αγώνας και πάλι αγώνας όλης της Ελλάδας. Εμείς αυτό έχουμε να πούμε.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Κα Παπαρήγα, με αφορμή την αναθεώρηση του Συντάγματος, τί νομίζετε εσείς, γιατί η κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα που δεν θέλουν το χωρισμό κράτους και εκκλησίας, γιατί δεν το θέλουν; Και κάτι τέτοιο ωφελεί τους χριστιανούς ή το λαό γενικότερα;

Α.ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Επιτρέψτε μου να απαντήσω στο ερώτημα του διαχωρισμού της εκκλησίας από το κράτος, βάζοντας και μια άλλη πλευρά: Χθες, στη Βουλή, είπαμε καθαρά, στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Συντάγματος, ότι πρέπει να γίνει διαχωρισμός. Έτσι όπως είναι μπερδεμένα κράτος και εκκλησία οξύνουν το πολιτικό πρόβλημα της χώρας.

Θέλω, όμως, να βάλω και μια άλλη πλευρά, παρακολουθώντας τις εξελίξεις: Εμείς θα συνεχίσουμε αυτή τη συζήτηση, το διάλογο και τον αντίλογο γι’ αυτό το θέμα. Δεν θα επιτρέψουμε, όμως, σε καμιά

περίπτωση να περάσουν τα σχέδια κάποιων (και εκκλησιαστικών και μη εκκλησιαστικών) που θέλουν να διαχωρίσουν το λαό σ' αυτούς που θρησκευονται και σ' αυτούς που δεν θρησκευονται. Σ' αυτούς που είναι ορθόδοξοι και σ' αυτούς που δεν είναι ορθόδοξοι. Σ' αυτούς που θέλουν τον όρκο και σ' αυτούς που δεν θέλουν τον όρκο.

Εμείς πιστεύουμε ότι μπορεί να διατηρηθεί αυτή η συζήτηση σε επικαιρότητα, όμως ταυτόχρονα κριτήριο για μας ενότητας και συσπείρωσης του λαού δεν είναι η στάση απέναντι στη θρησκεία και στην εκκλησία. Αλλά είναι η στάση απέναντι στο πρόβλημα της ανεργίας, της λιτότητας, απέναντι στο πρόβλημα των ιδιωτικοποιήσεων. Ορισμένοι θέλουν να προτάξουν το θρησκευτικό μπροστά σε όλα τα προβλήματα. Σ' αυτούς λέμε "όχι". Η λαϊκή ενότητα, η υπεράσπιση των συμφερόντων της πατρίδας μας δεν μπορεί να γίνει στη βάση της θρησκείας, έστω και αν στην Ελλάδα η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει την ίδια θρησκεία.

Η υπεράσπιση του λαού μας, η υπεράσπιση της εθνικής μας ανεξαρτησίας πρέπει να γίνει σε καθαρά και πολύ συγκεκριμένη πολιτική βάση, που έχει να κάνει με τη νέα τάξη πραγμάτων, που έχει να κάνει με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και με ό,τι άλλο συζητάμε καθημερινά είτε στη Βουλή, είτε εκτός Βουλής.

Σας ευχαριστώ πολύ.